

«Παρεμβαίνοντες...»

Ἀναίμακτον Μαρτύριον

«Τί θα δώσω ἐγὼ στὸν Θεὸ τὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσεως;...»

Υπάρχουν σύγχρονοι **μάρτυρες** πὺ βιώνουν φοβερὲς καταστάσεις στὰ σπίτια τους καὶ ἔχουν βαθιὰ πίστη στὸν Θεό. **Ἐννοῶ** τοὺς ἀνθρώπους πὺ περιποιοῦνται ἀνάπηρους συγγενεῖς τους γιὰ δεκαετίες καὶ παρ' ὅλες τὶς δυσκολίες, μένουν σταθεροὶ στὸ ἔργο τους. **Οἱ** ἀδελφοὶ αὐτοὶ εἶναι ἀληθινοὶ **μάρτυρες** καὶ ὁ Θεὸς τοὺς δίνει ξεχωριστὴ δύναμη. **Δὲν** ἔχουν λέξεις νὰ μιλήσουν στοὺς ἄλλους γιὰ τὸ **μαρτύριο** πὺ περνοῦν οἱ ἴδιοι καὶ οἱ ἀσθενεῖς συγγενεῖς τους.

Τὸ μαρτύριο αὐτὸ εἶναι ἀναίμακτο καὶ καθημερινὰ παίρνει καινούριες διαστάσεις. **Εἶναι** ἀνανεούμενο καὶ δὲν ἔχει τέλος. **Ἡ** πίστη ὅμως στὸν οὐράνιο Πατέρα ὀπλίξει τοὺς **μάρτυρες** αὐτοὺς μὲ ἀπέραντη ὑπομονή, πὺ μοιάζει μὲ φωτεινὴ στενωπὸ καὶ ἔχει τέρμα ἕναν ὀλάνθιστο κήπο, ὅπου ὅλα εἶναι ὠραῖα καὶ εὐώδη. **Ἡ** σημερινὴ διέλευση ἀπὸ τὴ στενωπὸ εἶναι **μαρτυρική**, τὸ αὐριανὸ ὅμως τέρμα εἶναι παραδείσιο. **Ἐδῶ** πόνος, ἐκεῖ μακαριότητα. **Καὶ ὅποιος ἔχει ἀντίρρηση εἶναι ἕνας ἀνάξιος Χριστιανός.**

Τὸ ἀναίμακτο μαρτύριο, γιὰ τὸ ὁποῖο μιλάμε, δὲν μπορεῖ νὰ τὸ περιγράψει κάποιος ἐπαρκῶς, ἂν δὲν ἔχει προσωπικὴ ἐμπειρία.

• **Γι'** αὐτὸ εἶναι ἰδιαίτερα ἐνδιαφέρον νὰ δοῦμε τὴν ἀπάντηση πὺ ἔδωσε μία μητέρα –πὺ περιποιοῦταν γιὰ πολλὰ χρόνια τὸ ἀνάπηρο παιδί της, τὸ ὁποῖο ἦταν τελείως κατάκοιτο– στὴν ἐρώτηση τοῦ Πνευματικοῦ της, μήπως κουράστηκε καὶ θέλει νὰ φροντίσει ὁ ἴδιος νὰ βάλουν τὸ παιδί σὲ κάποιο ἄσυλο, γιὰ νὰ μὴν ταλαιπωρεῖται ἡ ἴδια ἐπὶ 24ώρου βάσεως.

Ἀπάντησε, λοιπόν, ἡ μητέρα ὡς ἐξῆς:

• **«Ἄχ**, πάτερ μου, καὶ τί θα δώσω ἐγὼ στὸν Θεὸ τὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσεως, ἂν φύγει ὁ Βασίλης ἀπὸ κοντά μου;... **Μὲ** αὐτὸ τὸ παιδί θα παρουσιασθῶ στὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσεως καὶ θα τοῦ πῶ: **«Κυρίε μου, αἱ, γιὰ τοὺς κόπους, γιὰ τοὺς μόχθους, γιὰ τὴν ταλαιπωρία αὐτὴ, βάλε με σὲ μία ἀκρούλα τοῦ Παραδείσου».** **Θα** μοῦ τὸ πάρετε αὐτό;... **Μοῦ** παίρνετε τὸν Παράδεισο! **Μοῦ** παίρνετε τὸν παράδεισο, ἂν μοῦ πάρετε τὸ παιδί! **Ἄν** πεθάνω, φροντίστε το. **Ὅ**,τι σᾶς φωτίσει ὁ Θεός, κάνετε. **Ἄλλὰ** ὅσο ζῶ, ὄχι. **Ἐκεῖ** θα κάθομαι ἀπὸ τὸ πρωτὶ μέχρι τὸ βράδυ δίπλα του!...».

Ἵπομονή

Θαυμάζουμε τὴν μητέρα αὐτὴ πὺ δὲν θέλησε νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὸ καθημερινὸ τῆς **μαρτύριο**. **Ἄν** ἔλεγε ναί, θα ἔχανε τὸν Παράδεισο! **Ἀπέραντη** ἡ ἀγάπη της γιὰ τὸ παιδί της.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Πνευματικὸς της τῆς ἔβαλε **«ἄριστα μὲ τόνο»...**

Ὁ Ἐραμιστῆς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

6.10.2019 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίου Ἀποστόλου Ἐωμᾶ ἐκ τῶν ἸΒ'.